

(وَمِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) قَالَ عِنْدَ تِلَاوَتِهِ رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ؛ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى جَعَلَ الذِّكْرَ جِلَاءً لِلْقُلُوبِ، تَسْمَعُ بِهِ بَعْدَ الْوَقْرَةِ، وَتُبْصِرُ بِهِ بَعْدَ الْعَشْوَةِ، وَتَنْقَادُ بِهِ بَعْدَ الْمُعَانَدَةِ، وَمَا بَرِحَ لِلَّهِ -عَزَّتْ الْأَوْه- فِي الْبُرْهَةِ بَعْدَ الْبُرْهَةِ وَفِي أَرْزَامِ الْفَتَرَاتِ عِبَادٌ نَاجَاهُمْ فِي فِكْرِهِمْ، وَكَلَمَهُمْ فِي ذَاتِ عَقُولِهِمْ. فَاسْتَصَبَحُوا بِنُورٍ يَقْطَعُ فِي الْأَسْمَاعِ وَالْأَبْصَارِ وَالْأَفئِدَةِ، يُدْكِرُونَ بِأَيَّامِ اللَّهِ، وَيُخَوِّفُونَ مَقَامَهُ، بِمَنْزِلَةِ الْأَدْلَةِ فِي الْفَلَوَاتِ، مَنْ أَخَذَ الْقَصْدَ حَمِيدُوا إِلَيْهِ طَرِيقَهُ، وَبَشَرُوهُ بِالنَّجَاةِ، وَمَنْ أَخَذَ يَمِينًا وَشِمَالًا ذَمُّوا إِلَيْهِ الطَّرِيقَ، وَحَذَرُوهُ مِنَ الْهَلَكَةِ، وَكَانُوا كَذَلِكَ مَصَابِيحَ تِلْكَ الظُّلُمَاتِ، وَأَدْلَةَ تِلْكَ الشُّبُهَاتِ، وَإِنَّ لِلذِّكْرِ لَأَهْلًا أَخَذُوهُ مِنَ الدُّنْيَا بَدَلًا. فَلَمْ تَشْغَلْهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْهُ، يَقْطَعُونَ بِهِ أَيَّامَ الْحَيَاةِ، وَيَهْتَفُونَ بِالزَّوْجِرِ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ فِي أَسْمَاعِ الْغَافِلِينَ، وَيَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ، وَيَأْتِمِرُونَ بِهِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَتَّهَوْنَ عَنْهُ، فَكَأَنَّمَا قَطَعُوا الدُّنْيَا إِلَى الْآخِرَةِ وَهُمْ فِيهَا فَشَاهَدُوا مَاورَاءَ ذَلِكَ فَكَأَنَّمَا ااطَّلَعُوا غُيُوبَ أَهْلِ الْبُرْزَخِ فِي طُولِ الْإِقَامَةِ فِيهِ، وَحَقَّقَتِ الْقِيَامَةُ عَلَيْهِمْ عِدَاتِهَا. فَكَشَفُوا غِطَاءَ ذَلِكَ لِأَهْلِ الدُّنْيَا حَتَّى كَانَتْهُمْ يَرُونَ مَا لَا يَرَى النَّاسُ، وَيَسْمَعُونَ مَا لَا يَسْمَعُونَ، فَلَوْ مَثَلْتَهُمْ لِعَقْلِكَ فِي مَقَامِهِمِ الْمَحْمُودَةِ وَمَجَالِسِهِمِ الْمَشْهُودَةِ، وَقَدْ نَشَرُوا دَوَابِينَ أَعْمَالِهِمْ، وَفَرَّغُوا لِمُحَاسَبَةِ أَنْفُسِهِمْ عَلَى كُلِّ صَغِيرَةٍ وَكَبِيرَةٍ أُمُورًا بِهَا فَقَصَرُوا عَنْهَا، أَوْ نَهَوُوا عَنْهَا فَفَرَّطُوا فِيهَا، وَحَمَلُوا ثِقْلَ أَوْزَارِهِمْ ظُهُورَهُمْ، فَضَعُفُوا عَنِ الْإِسْتِقْلَالِ بِهَا، فَنَشَجُوا نَشِيجًا، وَتَجَاوَبُوا نَحِيبًا، يَعِجُونَ إِلَى رَبِّهِمْ مِنْ مَقَامِ نَدَمٍ وَاعْتِرَافٍ لِرَأْيَتِ أَعْلَامِ هُدًى، وَمَصَابِيحِ دُجَى، قَدْ حَفَّتْ بِهِمْ

الْمَلَائِكَةُ، وَتَزَلَّتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَفُتِحَتْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَأُعِدَّتْ لَهُمْ
مَقَاعِدُ الْكِرَامَاتِ فِي مَقَامٍ اطَّلَعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِيهِ فَرَضَى سَعِيهِمْ، وَحَمِدَ مَقَامَهُمْ،
يَتَسَمَّوْنَ بِدُعَائِهِ رَوْحَ التَّجَاوُزِ، رَهَائِنُ فَاقَهُ إِلَى فَضْلِهِ وَأَسَارَى ذِلَّةٍ لِعَظَمَتِهِ، جَرَحَ
طُولُ الْأَسَى قُلُوبَهُمْ، وَ طُولُ الْبُكَاءِ عِيُونَهُمْ، لِكُلِّ بَابٍ رَغْبَةٌ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ يَدُّ
قَارِعَةً، يَسْأَلُونَ مَنْ لَّا تَضِيْقُ لَدَيْهِ الْمَنَادِحُ، وَ لَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ الرَّاعِيُونَ. فَحَاسِبْ
نَفْسَكَ لِنَفْسِكَ، فَإِنَّ غَيْرَهَا مِنَ الْأَنْفُسِ لَهَا حَاسِبٌ غَيْرُكَ.

تلاوت رجال لا تلهيهم...

ارزش یاد خدا

همانا خدای سبحان و بزرگ، یاد خود را روشنی بخش دلها قرار داد، تا گوش
پس از ناشنوایی بشنود، و چشم پس از کم نوری بنگرد، و انسان پس از دشمنی
رام گردد، خداوند که نعمتهای او گرانقدر است، در دورانهای مختلف روزگار، و
در دوران فترت (تا آمدن پیامبری پس از پیامبر دیگر) بندگان داشته که با آنان
در گوش جانشان زمزمه می کرد، و در درون عقلشان با آنان سخن می گفت. که
چراغ هدایت را با نور بیداری در گوشها و دیده ها و دلها برافروختند، روزهای
خدایی را به یاد می آوردند و مردم را از جلال و بزرگی خدا می ترساندند، آنان
نشانه های روشن خدا در بیابانهایند، آن را که راه میانه در پیش گرفت
می ستودند، و به رستگاری بشارت می دادند، و آن را که به جانب چپ یا راست

کشانده می‌شد، روش او را زشت می‌شمردند، و از نابودی هشدار می‌دادند، همچنان چراغ تاریکیها، و راهنمای پرتگاهها بودند. همانا! یاد خدا را مردمی است که آن را بجای دنیا برگزیدند، که هیچ تجارتی یا خرید و فروش، آنها را از یاد خدا باز نمی‌دارد، با یاد خدا روزگار می‌گذرانند، و غافلان را با هشدارهای خود، از کیفیهای الهی می‌ترسانند. به عدالت فرمان می‌دهند، و خود عدالت گسترند، از بدیها نهی می‌کنند و خود از آنها پرهیز دارند. با اینکه در دنیا زندگی می‌کنند گویا آن را رها کرده به آخرت پیوسته‌اند، سرای دیگر را مشاهده کرده، گویا از مسائل پنهان برزخیان و مدت طولانی اقامتشان آگاهی دارند، و گویا قیامت وعده‌های خود را برای آنان تحقق بخشیده است، آنان پرده‌ها را برای مردم دنیا برداشته‌اند، می‌بینند آنچه را که مردم نمی‌نگرند، و می‌شنوند آنچه را که مردم نمی‌شنوند، اگر اهل ذکر را در اندیشه خود آوری، و مقامات ستوده آنان، و مجالس آشکارشان را بنگری، می‌بینی که آنان نامه‌های اعمال خود را گشوده، و برای حسابرسی آماده‌اند که همه را جبران کردند. اعمال کوچک و بزرگی که به آنان فرمان داده شدند و کوتاهی کردند، یا اعمالی که از آن نهی شده و مرتکب گردیدند، بار سنگین گناهان خویش را بر دوش نهاده، و در برداشتن آن ناتوان شدند، گریه در گلویشان شکسته، و با ناله و فریاد می‌گریند و با یکدیگر گفتگو دارند، در پیشگاه پروردگار خویش به پشیمانی اعتراف دارند. آنها نشانه‌های هدایت، و چراغهای روشن‌گر تاریکیها می‌باشند، فرشتگان آنان را در میان گرفته، و آرامش بر آنها می‌بارند، درهای آسمان برویشان گشوده، و مقام ارزشمندی برای آنان آماده کرده‌اند، مقامی که خداوند با نظر رحمت به آن می‌نگرد، و از تلاش آنها راضی، و منزلت آنها را می‌ستاید، دست به دعا برمی‌دارند، و آمرزش

الهی می‌طلبند، در گرو نیازمندی فضل خدا، و اسیران بزرگی اویند، غم و اندوه طولانی دل‌هایشان را مجروح، و گریه‌های پی‌پی چشم‌هایشان را آزرده است، دست آنان به طرف تمام درهای امیدواری خدا دراز است، از کسی درخواست می‌کنند که بخشش او را کاستی، و درخواست کنندگان او را نومیدی نیست. پس اکنون به خاطر خودت، حساب خویش را بررسی کن زیرا دیگران حسابرسی غیر از تو دارند.